POLITIKEN
Rådhuspladsen 37
DK-1785 København V

Tlf: +45 3311 8511
www.politiken.dk

Indstilling af Line Vaaben og Emilie Stein
for artikelserien "Lad os tale om Selvmord"

Foreslået af Peter Schøler, redaktør på Politikens Danmarks-redaktion

Lad os tale om Selvmord

En af de første stemmer, man møder, i Politikens serie 'Lad os tale om selvmord' rammer på en måde hele seriens formål ind med en enkelt sætning: »Når jeg fortæller folk, at min søster er død, får de ondt af mig. Når jeg siger, at det er selvmord, bliver de bange«, siger Senia Kragh Hansen, der for 10 år siden mistede sin 14-årige lillesøster til selvmord.

Tabu, berøringsangst og manglende viden fylder hos både selvmordstruede og pårørende til de 550-600 mennesker, der hvert år mister livet til selvmord i Danmark.

Så hvordan skaber man en offentlig og ansvarlig samtale om et emne, der er vigtigt, men ømtåleligt? Det var arbejdsspørgsmålet for journalisterne Emilie Stein og Line Vaaben, som har brugt et halvt år på at researche og producere mere end 25 artikler og lydfortællinger om selvmord - bragt i Politiken fra januar 2026 og frem under titlen 'Lad os tale om selvmord'.

De menneskelige fortællinger er fortalt med indlevelse, empati og et mærkbart ønske om at vække læsernes nysgerrighed og få dem selv til at tage stilling. Og udfordre myten om, at der ikke er noget at gøre, hvis et menneske har besluttet sig for at dø.

Gennem serien forstår man, at selvmord ikke handler om mennesker, der ønsker at dø, men blot mennesker, der vil væk fra en tilstand af fortvivlelse. Og at den rette behandling kan gøre en kæmpe forskel.

Seriens oplysende, åbne og konstruktive tilgang er altafgørende.

For få år siden ændrede WHO sine etiske retningslinjer for samtale om selvmord, og siden er også de danske presseetiske retningslinjer blevet opdateret. En hensigtsmæssig formidling kan bidrage til at forebygge selvmord og reducere antallet af selvmordsrelaterede hændelser. Omvendt kan uhensigtsmæssig formidling føre til en stigning i selvmordshandlinger blandt befolkningen.

Indtil i år har ingen danske medier virkelig prøvet kræfter med at ramme den svære balance i formidlingen og åbne samtalen op i en positiv ånd for en bredere offentlighed. Men det formår Emilie Stein og Line Vaaben, når de insisterer på, at vi skal tale om selvmord.

Det sker i historien om den 22-årige Wilfred, der forsøgte at tage sit eget liv, men fortrød, da han svævede igennem luften, og hårdt kvæstet blev reddet op af vandet af brødrene Carsten og Claus på deres lille færge Yrsa. Vi følger Wilfred i ord, billeder og lyd i den rørende genforening med de to brødre i en historie om eksistentielle livsvalg, dyb afgrund og håbet om en vej frem.

Det sker i historien om Kirsten Møldrup, der mistede sin mand til selvmord, blev mødt med kulde og distance af sine omgivelser og selv gennemlevede en mørk årrække som selvmordstruet, men i en sen alder nu har fået mod på både livet og kærligheden.

Og det sker, når vi hører om vreden og frustrationerne. Hos politikeren Stine Bosse, der mistede sin mor som ganske ung. Og hos de unge kvindelige politifolk, der igen og igen bliver kaldt ud til mennesker, der har forsøgt at tage sit liv, men også til dem, der har forladt livet.

Foruden en lang række uafrystelige menneskefortællinger retter journalisterne et kritisk lys mod magtfulde institutioner og virksomheder. Det sker i artikler om Meta og TikToks ansvar for selvmord og selvskade og artikler om danske rådgivningstelefoner, der er ved at drukne i opkald fra en lille gruppe faste brugere, som optager en meget stor del af telefontiden. De er ensomme og fortvivlede. Men blokerer for andre, der måske opgiver at få hjælp. Et etisk dilemma, som der ikke findes lette løsninger på.

Undervejs har journalisterne modtaget stribevis af mails fra både selvmordstruede, pårørende og fagfolk – og flere af dem har ført til historier – blandt andet om 16-årige Lasse, hvis forældre netop ønsker at sætte gang i den samtale, de aldrig selv nåede at få med deres søn.

Med artikelserien har Emilie Stein og Line Vaaben ønsket at udfolde et meget komplekst emne på en måde, så læsere frem for at vende sig bort bliver nysgerrige og inspirerer dem til at ændre holdninger og forbedre en fælles samtale.

Journalisterne har med deres mange forskellige artikler og lydfortællinger givet plads til nuancer og skabt mod til, at mange flere kan engagere sig i en ny måde at tale om et svært emne på.

For det store arbejde fortjener Emilie Stein og Line Vaaben at komme i betragtning til Cavling-prisen.